

Konklusion

Artikel 5, stk. 7, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, sammenholdt med direktivets artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at en afgiftspligtig persons udtagelse til brug for en økonomisk virksomhed, der er fritaget for merværdiafgift, af grundstykker, som han ejer, og som han har ladet ombygge af en tredjemand, kan pålægges merværdiafgift, der som grundlag har summen af værdien af det grundstykke, som banerne er anlagt på, og udgifterne til ombygning heraf, for så vidt som den afgiftspligtige endnu ikke har betalt merværdiafgiften af denne værdi og af disse udgifter, forudsat at de omhandlede grundstykker ikke henhører under den afgiftsfritagelse, der er fastsat i direktivets artikel 13, punkt B, litra h).

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — KGH Belgium NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-351/11) (¹)

(Toldskyld — efteroprævning af import- eller eksportafgifter — bogføring af afgifter — praktiske regler)

(2013/C 9/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KGH Belgium NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — fortolkning af artikel 217, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — efteroprævning af import- og eksportafgifter — bogføring af afgifter — praktiske regler.

Konklusion

Artikel 217, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, skal fortolkes således, at eftersom denne artikel ikke

foreskriver praktiske regler for bogføring som omhandlet i denne bestemmelse, overlader den det til medlemsstaterne at fastlægge de praktiske regler med hensyn til bogføring af de afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, uden at de er forpligtede til i deres nationale lovgivninger at definere fremgangsmåden med henblik på gennemførelsen af denne bogføring, idet den skal foretages på en sådan måde, at det sikres, at de kompetente toldmyndigheder indskrifter det nøjagtige importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der følger af en toldskyld, i regnskabsregistrene eller på anden måde, for bl.a. at muliggøre, at bogføringen af de omhandlede beløb foretages med sikkerhed, herunder i forhold til debitor.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Nadiany Bamba og Europa-Kommissionen

(Sag C-417/11 P) (¹)

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Elfenbenskysten — indefrysning af midler — artikel 296 TEUF — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsprøvelse — ret til respekt for ejendomsretten)

(2013/C 9/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop, B. Driessen og E. Dumitriu-Segnana, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Nadiany Bamba, Abidjan (først ved avocat P. Haik, derefter ved avocat P. Maisonneuve) og Europa-Kommissionen (ved E. Cujo og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og E. Ranaivoson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 8. juni 2011 i sag T-86/11, Bamba mod Rådet, hvorved Retten annullerede Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire og Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører Nadiany Bamba — indefrysning af midler — begrundelsespligt — retlig fejl.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 8. juni 2011, *Bamba mod Rådet* (sag T-86/11), ophæves.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) Nadiany Bamba bærer sine egne omkostninger og betaler derudover Rådets omkostninger i forbindelse med den foreliggende appelsag og sagen i første instans.
- 4) Den Franske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-438/11) (¹)

(EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 2, litra b) — efteropkrævning af importafgifter — berettiget forventning — manglende mulighed for at kontrollere rigtigheden af et oprindelsescertifikat — begrebet »certifikat udstedt på grundlag af eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske omstændigheder« — bevisbyrde — arrangement med generelle toldpræferencer)

(2013/C 9/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311, s. 17) — udførsel af varer fra et tredjeland til Den Europæiske Union — efterfølgende kontrol af oprindelsesbeviset — manglende mulighed for efterfølgende at efterprøve rigtigheden af indholdet af et oprindelsescertifikat udstedt af nævnte tredjeland kompetente myndigheder — beskyttelse af importørens eventuelle berettigede forventning

Konklusion

Artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, skal fortolkes således, at når et tredjeland kompetente myndigheder ikke under en efterfølgende kontrol har mulighed for at efterprøve, om det oprindelsescertifikat formular A, de har udstedt, er baseret på eksportørens korrekte fremstilling af de faktiske forhold, fordi eksportøren har indstillet sin produktion, påhviler bevisbyrden for, at dette certifikat er baseret på eksportørens korrekte fremstilling af de faktiske forhold, debitor.

(¹) EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG og Kronos AG mod Samskip GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Bremen — Tyskland)

(Sag C-456/11) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 32 og 33 — anerkendelse af retsafgørelser — begrebet »retsafgørelse« — virkningen af en afgørelse om international kompetence — aftale om værneting)

(2013/C 9/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Bremen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG og Kronos AG

Sagsøgt: Samskip GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Bremen — fortolkning af artikel 31 og 32 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — anerkendelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat — rent processuel afgørelse (»Prozeßurteil«) — retsafgørelse om fortolkningen af en værnetingsklausul, hvorved den nationale ret erklærer sig inkompetent og i denne forbindelse fastslår en tredjestats jurisdiktion — anerkendelsens rækkevidde